

בש"פ 881/21 - מדינת ישראל נגד מאור כהנא ואוננו, אריאל ורדיניאן

בבית המשפט העליון

בש"פ 881/21

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. מאור כהנא ואוננו
2. אריאל ורדיניאן

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עדי שגב

בשם המשיב 1: עו"ד ליאור בר-זהר

בשם המשיב 2: עו"ד דן גלעד

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 22.2.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 15153-09-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. ביום 7.9.2018 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות של רצח בכוונה תחילה, נשיאה והובלה של נשק שלא כדיון שיבוש הליכי משפט.

עובדות כתב האישום פורטו בהחלטות קודמות (ראו למשל ההחלטה בבש"פ 5670/20), ואיני רואה צורך

עמוד 1

לחזור ולפרטן כאן. אזכיר בקצרה כי כמתואר בכתב האישום, המשיבים הגיעו רכובים על אופנוע למסעדה בה ישב המנוח יחד עם חבריו. משיב 1 נכנס למסעדה, שלף אקדח וירה במנוח 7 יריות, ואז חזר לאופנוע המונע שהמתין לו כשמשיב 2 רכוב עליו. השניים נמלטו בנסיעה מהמקום על גבי האופנוע למקום מסתור בו נעצרו, לאחר שהספיקו להעלים את האקדח ואת החולצה שלבש משיב 1 בעת הירי, ולשרוף חלקית את החולצה שלבש משיב 2 בעת האירוע.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים נגדם, וביום 22.11.2018 הורה בית המשפט על מעצרם כאמור. משחלפו תשעה חודשים ומשפטם טרם הסתיים, נדרש בית משפט זה לבקשות המדינה להאריך את מעצרם מעת לעת, על פי רוב בהסכמתם, לאחרונה - בהחלטה מיום 5.1.2021 (בש"פ 7876/20).

4. באשר להתקדמות ההליך בתיק העיקרי. ביום 20.5.2019 נערכה הקראה והמשיבים השיבו לכתב האישום. ביום 3.6.2019 החלה שמיעת הוכחות בתיק, כאשר עד כה התקיימו 30 דיוני הוכחות בהם העידו מעל מאה עדי תביעה, ונכון לעת הזו קבועים שבעה דיוני הוכחות לחודשים פברואר-מרץ 2021.

5. עתה מונחת לפני בקשה מטעם המדינה להארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים נוספים, בה נטען כי מסוכנתם הרבה של המשיבים, הנלמדת מעבירת הרצח בכוונה תחילה המיוחסת להם, כמו גם מנסיבות ביצועה - תוך שימוש בנשק חם, בשעת ערב מוקדמת יחסית במסעדה הומת אדם - ומעברם הפלילי המכביד, מחייבת את המשך מעצרם מאחורי סורג ובריח. עוד נטען כי העונש הכבד הצפוי למשיבים אם יורשעו בעבירה החמורה ביותר בספר העונשין, מקים חשש אינהרנטי להימלטותם, וכי המקרה דנן אינו מצדיק סטייה מן הכלל לפיו רק במקרים חריגים ביותר ניתן יהיה להסתפק בחלופת מעצר של נאשם בעבירת רצח בכוונה תחילה. עוד נטען כי התיק העיקרי מתנהל בקצב משביע רצון.

6. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה, תוך שהודגש כי ההליך מתנהל בקצב סביר וכי מסוכנותם של המשיבים היא מובהקת, וזאת בנוסף לחשש לשיבוש הליכים ולהימלטות מן הדין, ולעברם הפלילי המכביד. מנגד, נטען על ידי באי כוח המשיבים כי קשה לקבל טענה לפיה המשפט מתנהל כסדרו כאשר מדובר בבקשה שמינית להארכת מעצר, וכי בשלב זה חל שינוי בנקודת האיזון ונדרשת בחינת חלופת מעצר.

7. לאחר עיון ושמיעת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את בקשת המדינה להארכת מעצרם של המשיבים.

8. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוקהמעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; חלוף הזמן ממועד מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; החשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטות הנאשם מן הדין.

9. בענייננו, ההליך מתנהל כסדרו, והמסוכנות הנובעת מהמשיבים טבועה באופי העבירות החמורות המיוחסות להם, ובנסיבות ביצוען. כפי שנפסק לא פעם, כאשר מדובר בנאשמים בעבירות רצח -

"רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות. מטבע הדברים, אדם המסוגל לבצע רצח, מסוכן הוא לביטחון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו... את הסיכון מפניו של הנאשם שפגע בערך הנעלה מכל הערכים - יש להטיל על הנאשם ולא על סביבתו..." (בש"פ 2646/97 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 526, 527-528 (1997)).

וראו גם: בש"פ 5725/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (2.8.2018); בש"פ 1777/19 מדינת ישראל נ' טאהא, פסקה 10 (24.3.2019); בש"פ 5391/20 מדינת ישראל נ' ג'בארין, פסקה 10 (4.8.2020); בש"פ 5418/20 חוסיינב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.8.2020) ועוד רבים זולתם.

המשיבים דן לא השכילו להצביע על נסיבות מיוחדות וחריגות בעניינם העשויות להצדיק חריגה מהכלל האמור.

10. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החלמים 22.2.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 15153-09-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' באדר התשפ"א (16.2.2021).

ש ו פ ט